

Lumina

On. Red. «Asociațiunea»

Loco (str. Șaguna 6)

Foaie săptămânală pentru poezie

UNȚURI

se pri

rașla din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNTELOR:

Un șir petiț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40[—]
 Pe o jumătate de an „ 20[—]
 Pe un pătrar de an „ 10[—]

Un număr 1 Leu.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

Sămănătorii.

Un cătător a rătăcit printr'un deșert de nisip și, mai mort de foame și de sete se gândia că niște fiare sălbatice vor da de urma lui și se vor curma chinurile vieții. Zării în depărtare o grădină. Ajunse acolo: om nu era, pomii fără fructe, dar a dat de o fântână și lângă ea o straiță uitată.

— Ah, pâine!

Se repede la straiță, o desface. Scânteiau, încât îi luară ochii.

In loc de pâine: aur, bănet mult, o comoară, strălucia ca soarele.

Dar un codru de pâine mai mult ar fi prețuit pentru stomacul său leșinat decât tot aurul.

Și alți cătători l-au găsit mort lângă comoară.

Cu bani poți muri de foame.

Pâinea cea de toate zilele nu poate fi înlocuită cu nimic.

Și pâinea vine pe urma plugului și a sămănătorului.

Plugăria e cea mai veche, mai blagoslovită lefterie. După plugărie trăește lumea. Strămoșii noștri romani o țineau în mare cinste. Nu odată dela coarnele plugului a plecat celce a mântuit țara de primejdii.

Dar plugăria încă își are rânduile sale. Nu îți seamă de ele, lucrezi în pustiu și piei de foame.

E vremea sămănatului. Trebuie să pregătești pământul, nu poți arunca sămânța pe cale. Și cea mai bună sămânță o păstrezi pentru sămănat.

Cine mănâncă tot și din recoltă nu grijește pentru viitor, la anul nu va avea la ce să muncească.

Țăranul e sămănător în pământ și sunt sămănători în ogorul sufletului. E slujba cea mai grea și mai sfântă. Când într'o parte a țării nu s'au făcut bucatele, se aduc din alte părți și nu pierim, dar când în suflete nu se samână, pier societatea.

Foamea sufletului e îngrozitoare.

Țăranul samână odată la an.

E însă un sămănător care samână în toată bunăvremea și vrea să culeagă în orice clipă a vieții noastre.

E mântuitorul Hristos. Neamurile de oameni în sufletul cărora samână Hristos, culeg viețată și propășire, altele în cari Hristos și biserica sa nu samână, pier de uscăciune, de vrajbă și de păgânditate.

Ce vom samăna, aceia vom culege.

Școala și Biserica să stea neclintit în slujba lui Hristos sămănătorul.

„Societatea națiunilor“.

Tot mai mult se încredințează lumea că după cuvintele lui Hristos trebuie să trăească. Domnul Hristos a spus că dacă ai pricină cu vecinul să nu-l lovești în cap, ci să cauți să aplanezi pe cale pașnică. Nu poți singur, mai chemi pe cineva, nici cu acesta nu poți, îl spui adunării, iar dacă nici adunarea nu poate răsbii cu el, te lapezi de el, ca de un «păgân și vameș». Din acest stat evanghelic a luat ființă Societatea națiunilor și Sfatul de pace.

Cine poate fi în zilele noastre așa de pitriț la mașe, să dorească — după poporul prin care abea am trecut cu fața curată, dar sfâșiați rău de tot — un alt potop, și mai grozav?

Dacă nu ne vin mințile în cap, o spun capetele cele mai luminate din lume, o să o pățim rău de tot: un viitor războiu ar însemna pentru rassa albă sfârșitul ei.

Singura mântuire zace într'o împreună-lucrare, a tuturor popoarelor și țărilor — după ce s'a adevărit că pumnul, când e vorba să fie numai el singur stăpân, e vai și amar de biata omenire. Dacă au văzut și au văzut căpeteniile statelor că numai munca împreună e ducătoare la scop — au înființat o «Societate a națiunilor», chemată să lămurească tot mai bine până unde merge dreptul fiecărui neam și unde trebuie să se oprească, precum și ce datorințe are fiecare pentru păstrarea păcii.

Societatea aceasta e numai de doi ani și jumătate și vrea să ajungă cu vremea un tribunal al neamurilor, chemat să potolească neînțelegerile dintre popoare și țări, pentru că să nu se mai izidească sânge scump pe toate câmpurile de luptă și ca munca omenească să nu se risipească în zadar.

Grea muncă! Grea — fiindcă mulți din noi mai cred încă în puterea pumnului. Bieții, încă nu sunt pătrunși de adevărul că ceea ce leagă ura și pumnul se distramă, cum s'a destrămat monarhia habsburgică! Singură iubirea poate fi cimentul, care încheagă omenirea sdruncinată din zilele noastre.

Cei mai deștepți și mai inimoși reprezentanți din 45 de state s'au adunat în această Societate a națiunilor și chibzuiesc din greu cum să ajungem cu toții la creangă verde. Ca să se vadă cât au lucrat până acuma, amintim aici câteva din comisiile, cari s'au adunat și au luat hotărâri spre binele comun: S'a organizat un birou internațional al «muncii» — în care s'au luat hotărâri privitoare la munca de 7 ceasuri, la lucrul copiilor și al femeilor în fabrici, la lipsa de lucru, la greve — tot lucruri, cari trebuie să fie rezolvate în același fel de toate statele, căci este înainte de toate o

poruncă omenească să ajuți pe cei nedreptățiți și să le faci soartea mai ușoară, spre binele comun.

S'au adunat comisii de igienă, din toate țările, cari au recunoscut că boalele molipsitoare, ca ciuma, tifosul, sifilisul și altele sunt dușmani comuni, împotriva cărora cu toții trebuie să luptăm. Statele reprezentate în Societatea națiunilor au ținut un congres în care au hotărât ca transportul pe căile ferate și pe râuri să se facă mai ușor, fiindcă numai așa poate să se ridice industria și comerțul Europei. Oamenii cei mai deștepți într'ale afacerilor de bancă și-au dat întâlnire și au desbătut cum ar putea să iasă din harababura financiară din ziua de astăzi. S'a înființat un tribunal din toată lumea și o judecătorie, care va avea să judece certele între state, ca să nu se mai poată declara războaie, cari sug chiar și măduva din oasele popoarelor și țărilor. Destul atât, deocamdată.

Minți luminate, dar și inimi adevărate, omenești, cugetă și bat, ca să repare ce s'a stricat, ce s'a dărâmat cu atâta furie păgână în anii din urmă.

Ca să răzi și să-ți bați joc de truda aceasta a oamenilor, cari pricep glasul vremii, ar fi nu numai o lipsă de bună-creștere, dar și o crimă față de neamul omenesc, care vrea să se întremeze acum. De aceea oricine va ceti în ziare sau va auzi vorbindu se despre această Societate are datorie de «om» de a sprijini toate îndemnulurile ei, deoarece în comitetul ei sunt reprezentate popoarele prin ce au ele mai bun și mai deștept și deoarece singura scăpare din val-vârtejului, care ne-a apucat, este ascultarea față de poruncile date de cei cu simț de răspundere din fruntea Societății națiunilor.

România este reprezentată în această societate de 3 inși, ca fiecare națiune din cele 45: dnii C. Dissescu, Corneliu Manolescu-Râmnicăneanu și Dr. Sextil Pușcariu (dela Cluj), iar ca secretară generală are secțiunea României pe Elena Văcărescu, care trăește în Paris.

În 4 Septembrie a. c. se adună din nou «Societatea națiunilor» la o adunare generală anuală. Ai noștri au plecat la Geneva, unde se țin ședințele, să ia parte. Ceea ce vor discuta va fi spre binele tuturor. Să ne învățăm să urmărim cu dragoste și interes desbaterile Societății națiunilor, căci numai așa vom ajunge un timp când nu vor mai fi orfani și văduve de războiu și când cu toții vor munci, spre binele comun.

H. P. P.

Știri din țară.

Un județ amenințat de foamete.
Județul Gorj, care numără o populație de 220.000 locuitori, din cauza secetei din anul acesta, este serios amenințat să cadă pradă foametei.

Intr'adevăr, locuitorii acestui ținut cari și în cursul anului trecut au primit porumbul cu chilogramul, prin îngrijirea autorităților, are acum absolută nevoie de cel puțin 3500 vagoane porumb, pentru ca să se poată da fiecărui locuitor abia câte 500 grame.

Pentru a preîntâmpina o lipsă totală de porumb la iarnă, autoritățile județului Gorj au avut o consfătuire cu frunțașii ținutului și au instituit un comitet central de aprovizionare care după efortări uriașe și-a putut asigura sumele necesare aprovizionării, cari vor fi date de către Cooperative. S'au mai format apoi și comitele locale de aprovizionare în fiecare comună având în sânul lor pe primar, notar, învățător, preot și doi frunțași din sat. Aceste comitete lucrează acum la întocmirea unor liste cari să asigure o împărțire proporționată a porumbului, pe care speră să-l capete.

In județul Buzău s'au început lucrările pentru zidirea a 136 școli. Țăranii au pus mână delă mână iar cei bogați au dat sume însemnate. Unul cu numele P. Ciomag din Bădeni a dăruit 20.000 lei și 20 metri cubi de piatră. În alt loc unul dă pământul pentru zidire. Ministrul învățaturii i-a încurajat dându-le danii însemnate.

Șeful Statului polon: mareșalul Pilsudski va vizita între 5—20 Septembrie capitala țării și pe Vodă. Majestatea Sa Regele Ferdinand în Octombrie va vizita capitala Poloniei.

În Varșovia pregătesc vechiul palat al Regilor poloni pentru găzduirea Regelui nostru. Conducătorii Statelor din mică-antantă vor primi și Polonia în sânul ei. Aceste vizite sunt în legătură cu acest plan.

Ce se întâmplă în lumea mare?

Ajutoarele pentru scăparea Austriei. Italia în chestunea Austriei respectă tratatele din Saint-Germain și Trianon, și respinge orice idee de alipire la Germania sau la o altă putere. Italia va face eforturi pentru a ajuta Austria să trăiască și va invita pe aliați să lucreze cu ea. William Good e convins despre puțința d'a scăpa Austria cu ajutorul aliaților.

Franța în criza austriacă are grijă de-a ajuta pe toți acei cari au intenția de-a asigura Austriei o viață neatârnată și mai cu seamă de-a lucra în bună înțelegere. Cercurile conducătoare germane n'au abzis de loc la intenția lor de-a alipi Austria. Protecția Italiei nu se pare curată.

Pe lângă asta Austria ar mai servi ca trăsura de unire între Italia și Germania. Aliații cred că înainte de toate trebuie susținută ordinea în Austria. În această privință societatea națiunilor, care are oameni nepărtinitori și experimentați ar putea organiza un regim vremelnic, care să permită aliaților de a susține guvernul austriac fără a încălca independența sa. În chestia datoriilor austriace se aprobă propunerea franceză care consistă în recunoașterea, că datoriile de reparațiune ale Austriei sunt egale în valoarea bunurilor statului cari au aparținut vechiului imperiu habsburgian, și cari se află pe teritoriile statelor succesione. Aceste state ar fi depăgubite prin anularea bonurilor de plată puse în sarcina lor. În ce privește Franța, nu încapă în-doiță că, ea nu le va forța să plătească.

Cum e țaranul rus? Se spune într'o carte tipărită de curând în Paris de un rus: «Țaranul nostru a dus jugul suferinței multă vreme. Ca soldat s'a făcut bolșevic, luptându-se cu neajunsuri mari din care pricină s'a dedat la jafuri, nu putea visa că va ajunge să stăpânească moșie, de aceea nu cunoștea altceva decât să mănânce și să bea. Dar bolșevismul e făcut pentru dărâmare, și peste întreagă Rusia bate vântul dărâmării. Dar cine să zidească? Incepând acum a se da pământ țaranului, se lasă de jafuri și de tâlhării.

Un izvor de câștig pentru popor.

— Plantele de leac. —

10.

Feriga (lat. *Aspidium filix mas*) numită și feliga, ferică, firica, iarba șarpelui, navalnic, spașul dracului, spata dracului. — (Nem.: Wurmfarn, Johannswurzel, Farrenkrautwurzel. — Ung.: Féfias páfrány, erdei pajzska, himharaszt, gilisztafű).

Crește până la 1 m. înălțime, mai cu seamă în munți, în păduri umbroase și umede, în crânguri, în deosebi pe margini de râulețe de munte.

E plantă de mai mulți ani, cunoscută prin frunzele în formă de evantai înșirate în jurul cotorului una în fața celeilalte.

Trupina sub-pământeană e lungă până la 30 cm. și groasă 2—5 cm. Proaspătă are o culoare neagră-brună, pe din afară e păroasă și acoperită cu niște solzișori de culoare brună-deschisă iară înăuntru e verzuie. Trupina uscată, pe dinafară are culoare brună-roșietică, înăuntru verde-alburie, mirosul respingător, și gustul la început dulce-amar, care devine mai târziu foarte amar și șgărietor. Din trupină în jos crește rădăcina tare și ramificată, de culoare brună, iară în sus frunzele mari cu coadă lungă, de 2 ori înaripate, cari pe dos au niște puncte negre, în cari se produce sămânța în formă de praf.

Se întrebuințează *trupina*.

Ca trupina să fie bună nu trebuie să fie mai bătrână de 1—2 ani, și să fie scoasă din Iulie-Septembrie. După-ce am scos-o, curățim de cotoarele frunzelor, de firele de rădăcină și o uscăm cu îngrijire la loc cu umbră sau în pod cu aer, ca să-și păstreze înăuntru culoarea verzuie, căci altcum e fără valoare. Rădăcina uscată o păstrăm în saci.

În comerț se vinde sub numele de *rhizoma filicis (radix filicis maris)*.

E destul de căutată, 1 kg. se vinde cu 4—6 Lei.

Prin ce vămi am ajuns la România-Mare!

În cele dintâi săptămâni războiului românesc de acum șase ani s'a desfășurat cu succese nemaipomenite în istoria războaielor. Trecerea Carpaților s'a făcut în chipul fulgerului. În câteva zile pornise toată lumea din vatră: Românii mânăți cu baioneta, preoții și conducătorii în lanțuri și în bătai. Pe atâția înși nebunia ungurească i-a răpus. Inflăcăratul naționalist Dr. Șenchea din Făgăraș în miez de noapte și-a săpat groapa în care a fost împins trupul lui după-ce l-au împușcat.

Au fugit acei cetățeni cu sufletul plin de păcate pentru asupririle Românilor, maghiari, sași, ovrei, armeni, cari azi trăiesc ca cei mai fericiți oameni din neamul lor pe pământ, mulțumită nobleței Românilor care iartă, dar «ține minte». Am trecut prin vămi cumplite de primejdii, dar nu ne-au părăsit gândurile dela planul providenței, că lucrul cel mai mare se câștigă cu prețul jertfel celei mai mari.

Planurile Provedinței!

O istorioară ne arată că de s'ar întâmpla toate după voea și priceperea noastră ar fi rău.

«Mă culcasem, astfel povestește un bărbat înțelept, și fiindcă nu mă prindea somnul, mă gândeam la căile necunoscute ale sfatului dumnezeesc. De când lumea, cugetam în mine, răul se luptă împotriva binelui; păcatul în contra virtuții; întunecul contra luminei. Ocupat cu astfel de gânduri adormii pe nesimțite. În somn avui următorul vis: Se făcea că rătăcisem într'o pădure întunecoasă și nu știam cum să ies de-acolo și încotro să apuc. Inspăimântat strigai după ajutor, și iată că se apropie de mine un om, care zicea că este trimis dela Dumnezeu ca să-mi arate calea. Lăsându-mă condus de el, mă scoase din pădure, și intraram într'o casă unde au fost primiți foarte bine.

Stăpânul casei zicea, că e vesel deoarece se împăcase cu dușmanul său de moarte, care în semn de iertare, îi dăruise un pahar de argint aurit pe dinlăuntru. Când a fost ca să plecăm și să ne despărțim de omul acesta, ingerul îi fură paharul. Mă mâniai și cârtii împotriva acestei fapte, dar ingerul zise:

«Taci și mărește căile purtării de grije ale lui Dumnezeu!»

Apoi plecarăm mai departe și ajunserăm la o casă al cărei stăpân, care era făcător de rele, ne primi cât se poate de prost. Nu rămaserăm mult timp aicea, și când ne despărțirăm, ingerul dăruie acestui om blăstămat paharul cel prețios. Mă mâniai și cârtii din nou dar ingerul zise:

«Taci și mărește căile purtării de grije ale lui Dumnezeu.»

Merserăm mai departe și ajunserăm la o casă, în care era în cuibă o grozăvă sărăcie. Tatăl de familie era un om bun, dară prin întâmplări nefericite își perduse toată averea. În curs de opt zile avea să i-se vândă casa la licitație. Când ne despărțirăm, ingerul îi puse foc la casă. Mă mâniai iarăși, dar ingerul îmi zise pentru a treia oară:

«Taci și mărește căile purtării de grije ale lui Dumnezeu!»

În sfârșit ajunserăm la un tată de familie, a cărui singură bucurie era unicul său copil. Când fu să plecăm, ingerul zise că nu cunoaștem drumul și rugă pe tatăl copilului să-l lase ca să ni-l arate. Tatăl se învoi. După-ce ajunserăm la un râu din apropiere și ne găseam chiar la mijlocul podului, ingerul luă pe copil în brațe și-l aruncă în valurile repezi ale râului.

«Nu», strigai eu atunci, «nici un singur pas nu voi mai merge cu tine! Tu nu ești inger, tu ești de bunăseama un diavol!»

Sfârșind cuvintele acestea, o lumină cerească îl impresură pe conducătorul meu și el zise cu glas sărbătoresc:

«Numai nebunii cârtesc împotriva celui vecinic! Paharul de aur a fost, dragul meu, otrăvit, de aceea s'a luat dela omul cel bun spre binele său, și s'a dat omului rău spre peirea sa. Sub cenușa casei sale, omul nenorocit va găsi o comoară și el va scăpa de sărăcie. Iar copilul răsfățat, dacă ar fi trăit ar fi ucis pe tatăl său și pe mama sa. Spre binele și fericirea părinților săi și a omenimei el trebuie să moară. În tăcere deci și adâncă evlavie măriți, o muritorilor căile necuprinse ale sfatului dumnezeesc.»

PENTRU SUFLET.

— Vine să ia în seamă. Evang. Matei 21, 33—43. —

Sămânța netrebnicilor nu se gată până vor trăi oameni pe pământ. Și ea e aruncată peste tot pământul, și în toate vremile. Erau și în zilele Mântuitorului, și n'au fost mai înrăutățiți ca atunci. Isus știa că nu va putea trăi în pace cu ei. Să fi ținut Isus cu fariseii și cu cărturarii, ar fi fost ridicat în cea mai înaltă slujbă. Dar nu putea avea amestec cu ei precum nu are legătură întunerecul cu lumina și apa cu focul.

Dar fiindcă conducătorii poporului evreesc s'au împotrivit lui Isus, neamul s'a stricat, țara a căzut și s'a prăbușit. Unde duc conducătorii ponivoși și răi un neam de oameni! Și Isus a venit în lume să ne dăruească vieață veșnică.

Și ne pregătim pentru aceasta aici pe pământ. Aici ne face domni peste o mare avere, să o chivernisim bine, ca să fim fericiți. Și ne dă Dumnezeu și o mulțime de argați în ajutor, să i povățuim cum se cade. Să ne cugetăm la un astfel de bogătaș, care ține o mare moșie în posesie cu condiția să chivernisească bine. Din când în când stăpânul moșiei vine să ia în seamă moșia.

Moșierul aflând de venirea stăpânului

său, a trimis argații în târg să cumpere tot felul de bunătăți, să ospăteze pe stăpân. Dar argații netrebnici cum au intrat în târg, au pus ochii pe una, pe alta; au cumpărat lucruri netrebnice și au cheltuit banii, întorcându-se fără de cele orânduite pentru ospătarea stăpânului care venia în control. Iar urmarea? Ei și-au pierdut locul și au răpus și capul domnului lor.

Intâmplarea cu stăpânul cel bogat are și tâlc. Stăpânul bogat e bunul Dumnezeu, domnul dăruit cu averi e tot omul din lume, iar argații sunt simțurile și darurile omului.

Un argat e ochiul, altul urechea, altul limba, mintea: Și acestea umblă în lume. Dacă sunt argați cumsecade, ochii văd și binele și răul dar făptuește omul numai binele, și aude și adevăr și minciună, dar numai ce e bine spune. Și are picioare să umble pe căile dreptății. Și are omul minte să învețe și din cărți și din pășaniile altora.

Iar celce nu poartă de grijă argaților și-i lasă să se ticăloșască, îl aduc la peire. Să nu credem că nu vom da nici o socoteală de cele ce avem!

Domnul: de voi închide ceriul și nu va fi ploaie și de voi trimite moarte în poporul meu. Și de se va smeri poporul meu, și se vor ruga și se vor întoarce din căile lor cele rele, eu îi voi auzi din cer, milostiv voi fi păcatelor lor și voi vindeca pământul lor» (Moise II, Cronica 7, 14).

Vedeți dar, ce ne sfătuește Biblia: să ne întorcem cu rugăciuni și purtări bune, ca Domnul să ne ierte iarăș.

Iată, dragii mei, în calea rătăcirii noastre a ieșit Domnul cu muștrare și pedeapsă. Il vom înțelege noi, pentru că să putem scăpa, sau vom merge înainte pe calea cea rea să perim? Este în voia noastră să alegem. «Iată pun înaintea voastră moartea, sau vieața, binecuvântarea, sau blăstămul, zice Domnul» (V, Moise 30, 15). Să alegem vieața și binecuvântarea, altcum și noi Românii «vom pleri în pământul cel bun ce ni l-a dat Domnul» (V, Moise 11, 17).

I. T.

Zidiri de școale.

Un început bun. — Sprijinul guvernului. — Greutățile construirii.

Guvernul de azi urmând pe calea guvernelor trecute, a început să dea un sprijin deosebit îndrumării învățământului sătesc, îndemnând cu vorba și cu fapta la construirea de localuri noi pentru învățământul primar cum și sporind numărul școalelor normale, secundare, seminariilor și școalelor de agricultură. Acest început bun este însă legat de sărăcia bugetului, dar mai ales de marea scumpete a materialului de construcție.

Totuși, un început s'a făcut, iar sătenii ca niciodată, dau tot sprijinul pentru construirea de localuri noi pentru școală, cum și pentru repararea școalelor care au suferit mult din cauza războiului.

Sprijinul guvernului.

Guvernul, prin dl Dr. C. Angheliescu, dă un prețios sprijin construirii de noi localuri. D sa vizitează numeroase comune unde se fac construcții noi, și acolo ține cuvântări de mulțumire comitetelor școlare care conduc lucrările de construcție și adaugă câte o sumă la aceea adunată de comitetele școlare. Dl Dr. Angheliescu a mai isbutit să aibă promisiunea dlui Al. Constantinescu ministrul domeniilor, că ministerul domeniilor va da pe bani puțini sau gratuit lemne de construcție pentru noile localuri de școale primare.

Greutățile construirii.

Construirea nouilor localuri se face în condiții grele. Scumpetea materialului și a mâinei de lucru fac ca localurile cele mai modeste, să ridice conturi până la un milion și peste un milion.

Ajutoarele guvernului, sunt prea mici și chiar inexistente. Sunt foarte multe clădiri care din lipsă de bani și de material au rămas la jumătatea drumului sau au ridicat numai temelii și soclul zidurilor.

Ce pământ nu se poate vinde.

Dela Consilieratul Agricol al județelor Sibiu și Făgăraș primim spre publicare:

În conformitate cu ordinul Nr. 8300 din 17 Iulie 1922, al Ministerului de Agricultură și Domenii Casa Centrală a improprietărilor București, aducem la cunoștință populației rurale din județele Sibiu și Făgăraș că cumpărăturile făcute de țărani asupra pământurilor supuse exproprierii sunt foarte riscate și deci, cei interesați să știe că pot fi expropriați din asemenea pământuri.

Nicolae Iancu,

Consilier Agr. al jud. Sibiu și Făgăraș.

Despre secetă.

— Predică la vremurile noastre. O muștrare cerească: seceta. —

Cetesc în Biblie: «Așa zice Domnul: iată iușimea mea și mânia mea să varsă peste tot locul acesta și peste oameni și peste dobitoace și peste locul țarinei și peste roadele pământului... că va fi ceriul deasupra capului tău, de aramă și pământul care este sub tine, de fier».

Jeremia 7, 2. Moise V 28, 23.

Această muștrare din Biblie, iată o avem și noi. De luni de zile Domnul a făcut aramă ceriul deasupra capului nostru și fier a făcut pământul de sub picioarele noastre. De luni de zile Domnul ne ceartă cu secetă cumplită. Orice om cu judecată poate vedea și băga de seamă că muștrarea și pedeapsa Domnului ne urmărește neîncetat de ani de zile. Iată vedeți: abia scăpăm din un năcaș și peste altul mai mare dăm. Abia răsufilăm scăpați din un rău și altul par'că mai rău ne ajunge.

De ce ne pedepsește Domnul?

Hotărât, pentru păcatele și fărădelegile noastre. De câțiva ani încoace o cumplită decădere a moravurilor și purtărilor creștine bântue între oameni ce nu mai cred decât în idolii banilor, plăcerilor și desfrânarilor.

De aceea, dragii mei, Domnul n'a mai putut și nu mai poate răbda purtările noastre. Iată a început a vorbi prin certări și pedepse cu noi.

«Așa zice Domnul: Iată voi trimite cele patru judecăți cumplite ale mele: sabia, foametea, ferele rele și ciurma ca să stârpească pe om și dobitoc» (Ezechil 14, 21).

«Cumplită judecată» a «sabiei» am trăit-o: a fost războiul. Am trecut-o fără nici un folos sufletesc. Domnul a strigat cu tunet de războiu să ne îndreptăm, și nu ne-am îndreptat. Războiul a trecut și nu l-am ascultat. Dimpotrivă, par'că mai răi ne-am făcut. «Bătutu-i-am și n'au simțit, zdrobitu-i-am și n'au vrut să se întoarcă»,

zice Domnul prin Ieremia prorocul (5, 3) De aceea Domnul ne trimite acum a doua judecată: seceta care prevestește foametea.

Peste țări întregi, peste aproape toată Europa cea plină de fărădelegi «focul Domnului» (Isaia) seceta arde, pustiește și «face prav și pulbere ploaia pământului nostru», (V. Moise 28, 24).

Seceta este dară ca și războiul: pedeapsa Domnului. Este certarea Lui, este graiul care strigă prin Ieremia: «Sămănat-ați grâu, dar veți secera spini, ostenit-ați, dară nici un folos nu veți avea» (12, 13). Este porunca Lui ca «nici roua, nici ploaia să nu cadă pe noi» (II Samuel 1, 21). «Veți merge la fântână — zice Ieremia — și apă nu veți găsi» (14, 3).

Seceta vorbește! Prin secetă vorbește Domnul cu noi. Seceta ne spune și ne aduce aminte că deasupra capului nostru stă ceriul și Domnul care ne vede și nu mai poate răbda păcatele noastre. Iată-l vine să ne pedepsească. Iată-l se apropie de noi cuplăgile și pedepsele Vechiului Testament, fiindcă noi am părăsit legile iubirii Fiului Său răstignit pe cruce. «Domnul vrea acum să se judece cu popoarele sale» (Isaia, 3, 13).

Infricoșată se arată a fi această judecată. Mai cumplită ca cea trimisă peste Sodoma și Gomora. Pe Sodomii cei răi i a prăpădit Domnul într'o clipeală de vreme cu toc. Noi ne vom stânga încetul cu încetul chinuți și sugrumați de foame, de lipsuri, de «suferințe care nu au fost din începutul lumii și nici vor mai fi», (Marcu 13, 19). Atunci se vor împlini vorbele lui Ieremia că «moartea va fi mai dorită ca vieața» și «ceia ucisă de sabie vor fi mai norocoși decât ceia ce se stâng de foame» (Plângeri 4, 9).

Iată pedeapsa Domnului se apropie. Ce vom face? «În ziua mâniei Lui la cine vom fugi pentru ajutor?» (Isaia 10 3). Numai o singură cale de scăpare avem: degrabă întoarcere către Dumnezeu și poruncile lui. O scăpare avem pe care ne o arată și ne o spune tot Biblia: «Așa zice

România s'a născut;

Să se nască acum Români!

— Ancheta școlară. —

Până acum unii am fost Ardeleni, alții Munteni, Moldoveni, Bucovinieni, Basarabeni, cari cu ajutorul Celui de sus au să devină Români și numai Români. Ori unde s'ar duce cineva, se duce la ai săi, și de vine într'un loc, vine acasă. Și țărani așa sunt. Intră în biserică din Basarabia, aceeaș slujbă, aceeaș închinăciune, acelaș Vodă pomenit, aceeași vlădici ai sfintei noastre biserici. Limba și legea ne ajută să ne simțim una. Dar nu suntem una într'u toate, căci cei de aici s'au mai cercit cu Ungurii și cu Nemții, la graiu și la gândire. Cei de către Ruși, s'au dedat după Ruși, iar cei de peste munți s'au dedat după cei de către Balcani. Acum avem să ne strângem către noi înșine, către strămoșii noștri, trăind în noi sufletul lor mare, creștinesc și viteaz. Noi să zidim pe temelie pusă de strămoși și ce a fost bun în ei să nu se pearză în noi ci să odrăslească vârstare tinere din trunchiul cel puternic, care nu se clatină de orice vânt și nu se mută din locul său.

— Să ne naștem Români, în sufletul căroră intră tot ce are bun ardeleanul, munteanul, moldoveanul, bucovineanul, bănățeanul.

Noua făptură de Român va fi într'adevăr trainică, cumpănită, stăruitoare și neclintită. Unde se făurește aceasta făptură nouă? La școală și la altarul legii românești. Pe la altar duce drumul României viitoare. «Nimic fără de Dumnezeu» scrie la pajura țării. Și ese făptura cea nouă din școală care în tulpina pădureață a ființei noastre de azi altuește mlădiță cea aleasă.

Pentru ca să se deslege orânduirea școlii dela noi, au venit Joi în Sibiu dl ministru Anghelescu, Păpa Liseanu, N. Gârboviceanu, P. Ionescu dela București, din Brașov dl dir. Blaga, din Lugoj dl Dr. Valer Braniste, din Arad dl Dr. Ciuhandu, apoi Prea Sfinția Sa Episcopul Bădescu dela Caransebeș, cari se sfătuiesc cu I. P. Sa Sa Mitropolitul din Sibiu cum să se orânduiească școala care trebuie să crească făptură nouă de Români.

Să le ajute Dumnezeu să facă cele bune!

La mormântul lui Andreiu Băreseanu.

Locuitorii Sibiului, fără deosebire de neam și lege au simțit durere pentru moartea prezidentului Asociației. Când au pornit cu mortul din catedrală, o companie de onoare l-a însoțit, prăvăliile s'au închis.

Muzica militară i-a cântat până în pădure. Și i-au cântat dulce și mângăios cântările funebreale ale lui D. Cuntan corul mese riasilor din Sibiu al Reuniunii nemuritorului Victor Tordășianu. Cu Petru Șpan și cu Andreiu Băreseanu alcătuesc tovarășie acolo în groapă în dosul pădurii de brad a Dumbrăvii.

Când i-au acoperit mormântul cu lepedea de piatră, corul a început să cânte cântarea de nădejde și de înălțare a zilelor noastre a celui ce se pleca la odihnă de veci:

Pe-al nostru steag:

Pe-al nostru steag e scris unire,
Unire 'n cuget și 'n simțiri
Și sub măreția lui umbrire,
Vom înfrunța ori ce loviri.
Acela în luptă grea să teme,
Ce însuși e rătăcitor,
Iar noi uniți în orice vreme
Vom fi, vom fi învingători.
Am înarmat a noastră mână,
Ca să păzim un scump pământ,
Dreptate e a lui stăpână
Iar Domn e adevărul sfânt.
Și 'n cartea veșniciei scrie
Că țări și neamuri vor peri,
Iar scumpa noastră Românie
In veci de veci va înflori.

Calendarul săptămânii.

Septembrie 30 zile.

Dum. 13 d. Rusalii: Evanghelia după Matei C. 21, v. 33—43.
Apostolul: Pavel către Corinteni I. C. 16, v. 13—24.

Zilele săpt.	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	21 Apost. Tadeu	3 Mansbet
Luni	22 Muc. Agatonic	4 Rosalia
Marți	23 Muc. Lup	5 Laurențiu
Merc.	24 Muc. Eutihiu	6 Magno
Joi	25 Ad. M. Bartolomeiu	7 Regina
Vineri	26 Micii Adrian și Nat.	8 (†) N. Mar.
Sâmb.	27 Cuv. Pimen	9 Georgine

Târguri. In 3 Septembrie: Porumbacu de Jos, în 4: Alămor, Beclean, Dezna, Jucul de Jos, Târgul-Murășului, Sighet (Marmăției), în 5: Bier-tan, Geoagiul de Jos, în 6: Năsăud, Zălau, în 7: Gălgău, Ghergheni, în 8: Orțidorf, Tașnad, în 9: Deta (jud. Timiș), Făgăraș, Frumoasa, Macfalău, Pânticeu și Turda.

Știrile săptămânii.

Pentru încoronare. Comisia incredințată cu pregătirea încoronării Majestății Sale s'a întrunit la București Miercuri ca să stabilească programa serbărilor. Se dă cu socoteala că actul încoronării să se facă în cursul lui Octombrie.

Adunarea la Alba-Iulia. Partidul Național din Ardeal are de gând să țină pe la începutul toamnei o mare adunare la Alba-Iulia, în care se vor lua hotărâri cu privire la luptele politice între opoziție și partidul dela guvern, cari vor începe deodată cu deschiderea Parlamentului Organizațiile locale și județene ale Partidului au primit invitații să aleagă delegați încă în cursul lunii August.

Marți în 29 August Regina noastră Maria a cercetat școala dela Vălenii de Munte a domnului profesor Nic. Iorga. La această școală s'au strâns și anul acesta mulțime de români din toate colțurile țării ca să asculte lecțiile înălțătoare ale marelui învățat.

Consfătuire în afacerea școlii. Mercuri în prezența reprezentanților Bisericii din Mitropolie și ai ministerului de instrucție în frunte cu însuși domnul ministru Dr. Anghelescu.

Despre importante hotărâri vom raporta în numărul nostru viitor.

Amânarea plății germane. Delegații Statelor s'au împărțiat din Londra fără să ajungă la o înțelegere. Germania a știut să stăpânească pe akazi și țările năpustite de ei. Acum însă se jăluiesc că nu pot plăti datoriile propriilor sale păcate.

Și Ungurii la pradă. Guvernul ungueresc a declarat că în cazul împărțirii Austriei, Ungaria pretinde pentru sine partea răsăriteană a rămășiții marelui imperiu sfărâmat.

Groznică lipsă în Viena. Un bilet de tranvai în Viena costă 1000 cor. Iar 126 decagrame de pâne costă 5670 cor. Prețurile biletelor de tren s'au urcat cu 150%. Mai are statul rezerve pentru trei săptămâni. Cu banii austrieци nu se poate cumpăra nimic în străinătate.

Surzii la biserică. Oamenii și femeile la bătrânețe merg cu drag la biserică, deși nu mai aud slujba și predica.

În America s'a descoperit un aparat pe care-l întrebuințează cei ce aud greu, îi pun la urechi și aud bine predica. Pentru acestea se lasă locuri anumite unde se aplică aparatul de întărire a auzului.

Pâne bună și lesne putem să pregătim în chipul următor: Curățim căjiva bostani de coajă și de sâmburi. Li tăiem bucățele și îi fierbem în apă. În chipul acesta pânea crește cu a patra parte mai mult, ca și când o frământăm numai cu apă și rămâne totdeauna molcuță și plăcută la gust.

Târg de vite în orașul Cluj se va ține în zilele de 29, 30 și 31 August 1922. La acest târg se pot mâna tot felul de vite sănătoase. În ziua de 1 Septembrie 1922 se va ține târgul de mărfuri.

Târgul Sibiului. Târgul de toamna al Sibiului se va ține în următoarea ordine:
Târg de oi la 7, 8 și 9 Septembrie.
Târg de vite cornute la 10 și 11 Septembrie.

Târg de cai la 12 și 13 Septembrie.
Târg de mărfuri la 14 Septembrie.

Moarta înviată. În Beclean într'una din zilele trecute a fost o furtună și trăsnetul a isbit într'o poartă unde se adăpostia o femeie. Fulgerul a omorât femeia după cum a constatat inspectorul de morți. Când era să o ducă la groapă, a treia zi, femeia s'a sculat de pe laiță și a început a bolborosi unele vorbe voind să-și spună voința din urmă. Lumea din jur s'a speriat și a început să fugă, îngrozită. Starea aceasta a ținut vr'o 20 de minute, apoi femeia s'a lăsat, pe spate, și a adormit. Sosind doctorul a constatat că de astădată moartea n'a fost numai părută.

Școala normală „Andreiu Șaguna” din Sibiu are lipsă de un portar harnic și conștientos. Reflectanții să se adreseze Economatului școlii.

Inscrieri la școala de ucenici a statului din Sibiu se vor face pentru anul școlar 1922/1923 din 1—15 Septembrie a. c. zilnic dela 5—8 ore seara, în cancelaria Direcțiunii școlii de ucenici, Strada Ure-zului Nr. 13.

La înscriere elevii vor aduce cu sine certificatul clasei ultime, certificatul de botez, contractul încheiat cu măestrul, buletinul de vaccinare și 50 Lei (cincizeci Lei) taxă de înscriere și didactru, stabilită de Ministerul Instrucțiunii prin ordinul Nr. 16483/922 din care taxă elevii ucenici se vor provedea cu toate cărțile și rechizitele de lipsă.

De taxa aceasta sunt scutiți orfanii de războiu.

Elevii, eventual patronii incredințai cu buna creștere a elevilor ucenici, cari vor întârzia termenul de 15 Septembrie pentru înscriere se vor taxa cu amendă de 20 Lei (douăzeci Lei), peste taxa de 50 Lei, de care pedeapsă nu vor fi scutiți nici elevii orfanii de războiu.

Prelegerile se vor începe Luni, în 18 Septembrie 1922. Direcțiunea școlară.

Doi băieți

trecuți de 14 ani se primesc ca ucenici la maestrul rotar Vasile Fleschin, Rășinari.

(12) 1—2

Loc de doică

la o casă bună caută o femeie tânără, în vârstă de 17 ani. Adresa la Administrația foii noastre.

(7) 3—3

Un taur Simentaler.

etatea 19 luni cal. I. de vânzare, posedând și certificat medical a se adresa: Ștefan Moldovan, Sighișoara, str. Rohrau lângă Daneș în hotar.

(11) 2—3

Nr. 1448/1922.

(10) 2—3

Concurs.

În comuna Glâmbocă, (afiliată la comuna Săcădate) plasa Nocrich, jud. Sibiu, în urma morții a fostului subsecretar comunal a devenit vacant acest post, pentru a cărui ocupare se publică concurs.

Retriușiunile sunt cele provăzute în legile și regulamentele în vigoare.

Petiționarii, cari doresc a ocupa acest post, trebuie să înainteze acestui oficiu primpretorioal cereri în scris, la cari se vor anexa actele prevăzute de legea XX. din 1900 cel mai târziu până la 10 Sept. a. c. Nocrich, la 15 August 1922.

Andrae,
primpretor.